

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 38

Doknr.
498028

Dato
18-01-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 3. januar 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 133 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 133:

"Vil ministeren kommentere artiklen: "Psykologer tjente millioner på anbringelsessager: Nu har de fået alvorlig kritik" i Jyllands-Posten den 27. december 2021, herunder redegøre for, om ministeren vil sikre, at de berørte forældre får tilbudt en second opinion eller en ny forældrekompetenceundersøgelse?"

Svar:

Det er alvorlige sager, og det er rystende, at en autoriseret psykolog har jusket med noget så vigtigt som en forældrekompetenceundersøgelse.

Der skal selvfølgelig være sikkerhed for, at sagerne er tilstrækkeligt belyst, når der træffes afgørelse om noget så indgribende som en anbringelse uden samtykke.

De kommuner, som har fået lavet forældrekompetenceundersøgelser af autoriserede psykologer, der har fået kritik i Psykolognævnet, er blevet orienteret. Der skal være sikkerhed for, at sagerne, der ligger til grund for en afgørelse om anbringelse uden samtykke, er ordentligt belyst. Jeg forventer derfor også, at de kommuner, hvis sager har indeholdt forældrekompetenceundersøgelser udarbejdet af autoriserede psykologer, som har fået kritik, også forholder sig til denne kritik.

Det er kommunernes opgave at sørge for, at deres sager bliver tilstrækkeligt belyst, og at der foreligger en grundig sagsbehandling med den fornødne kvalitet. Herunder også de eventuelle forældrekompetenceundersøgelser, der indgår i sagsbehandlingen.

Hvis kommunen iværksætter en forældrekompetenceundersøgelse, skal psykologen, der udarbejder denne, være autoriseret, hvilket betyder, at psykologen er underlagt Psykolognævnets tilsyn. Dette indebærer bl.a., at Psykolognævnet af egen drift kan tage tilsynssager op om en psykolog, hvis nævnet bliver opmærksom på kritisable forhold ved en psykologs arbejde. Psykolognævnet kan fx blive gjort opmærksom på dette gennem omtale i medierne – eller ved henvendelse fra borgere.

Hvis Psykolognævnet finder grundlag herfor, har nævnet en række reaktionsmuligheder. Psykolognævnet kan:

- Udtale kritik
- Udtale alvorlig kritik
- Iværksætte skærpet tilsyn
- Udstede fagligt påbud
- Udstede egnethedspåbud
- Fratage autorisationen

Afgørelser om alvorlig kritik, skærpet tilsyn, faglige påbud og autorisationsfratagelse offentliggøres på Psykolognævnets hjemmeside.

Kommunen har derfor mulighed for at få oplyst, om en psykolog har fået alvorlig kritik mv. af Psykolognævnet, når kommunen skal vælge psykolog til udarbejdelse af en forældrekompetenceundersøgelse.

Derudover har man altid mulighed for at underrette kommunen, hvis man har en bekymring for et konkret barn eller ung.

Efter serviceloven § 155 a, stk. 1, 1. pkt., har kommunen nemlig pligt til at genvurdere allerede iværksatte foranstaltninger over for et barn eller en ung, hvis kommunen modtager en underretning om barnet eller den unge.

Bestemmelsen i § 155 a fastsætter, at en kommune, der modtager en underretning om et barn eller en ung, der allerede er iværksat foranstaltninger over for, skal genvurdere sagen. Kommunen har i forbindelse med genvurderingen en pligt til at sikre sig, at en sag er belyst tilstrækkeligt. Det vil sige, at kommunen skal undersøge og vurdere, om grundlaget for afgørelsen er i orden. Hvis det ikke er tilfældet, skal kommunen indhente yderligere oplysninger.

Kommunen vil som led i sagsoplysningen fx kunne indhente en ny forældrekompetenceundersøgelse. Kommunen skal på baggrund af de nye oplysninger i sagen vurdere, om der kan være grundlag for at ændre en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet eller om iværksættelse af andre foranstaltninger. Kommunen skal i så fald iværksætte en fornyet sagsbehandling efter reglerne i serviceloven.

Derudover skal alle afgørelser om anbringelse uden samtykke genbehandles løbende efter de almindelige regler for at sikre, at barnet eller den unge kun er anbragt, såfremt det fortsat er det bedste for barnet eller den unge.

Genbehandlingsfristen er som udgangspunkt hvert andet år, men fastsættes efter servicelovens § 62, stk. 1–5, og afhænger af det konkrete sagsforløb samt anbringelsens omstændigheder i øvrigt. Ved genbehandlingen er kommunen forpligtet til at gøre forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år opmærksom på at retten til at udtale sig, inden der træffes afgørelse i børn- og ungeudvalget.

Med venlig hilsen
Astrid Krag